

عنوان مقاله:

ایران، تنوع زیستی، زاگرس میانی، عوامل فیزیوگرافیک.

محل انتشار:

فصلنامه زیست شناسی کاربردی، دوره 33، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمد مهدی دهشیری - گروه زیست شناسی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

در مدیریت اکوسیستم ها، تعیین عوامل موثر بر پراکنش گونه های گیاهی و تنوع گونه ای بسیار حائز اهمیت است. به منظور مطالعه تنوع زیستی گیاهی در ارتفاعات مختلف، کوه نوا واقع در ۱۰ کیلومتری دالاهو انتخاب شد. بدین منظور، ۲۴۰ قطعه نمونه به صورت توزیع سیستماتیک-تصادفی، بر اساس روش حداقل مساحت، انتخاب گردید. کل قطعه نمونه ها به سه طبقه ارتفاعی تقسیم بندی شدند. برای بررسی اختلاف طبقات ارتفاعی از نظر شاخص های تنوع و غنای گونه ای، از آنالیز واریانس یک طرفه استفاده گردید. در مجموع ۱۷۷ گونه متعلق به ۱۲۸ سرده و ۳۷ تیره شناسایی شدند. تروفیت ها با ۶۹ گونه (۹۸/۳۸ درصد) فراوان ترین شکل زیستی بودند. نتایج بیانگر آن بود که بیشترین تعداد گونه در طبقه ارتفاعات پایینی (۱۶۰۰ تا ۱۹۰۰ متر) است و گونه های ناحیه رویشی ایرانی-تورانی بیشترین سهم را به خود اختصاص داده اند. آنالیز واریانس شاخص های تنوع زیستی در طبقات ارتفاعی مختلف نشان داد شاخص های غنای گونه ای دارای اختلاف معنی داری در سطح ۵/۰ است و شاخص های تنوع دارای اختلاف معنی داری در سطح ۱/۰ می باشند. در مجموع نتایج نشان داد که ارتفاع از سطح دریا بر غنا و تنوع گونه ای تاثیر معنی داری دارد و کمترین میزان غنا و تنوع گونه ای در ارتفاعات بالا است.

کلمات کلیدی:

ایران، تنوع زیستی، زاگرس میانی، عوامل فیزیوگرافیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222049>

